

Přejeme jubilantovi, aby měl v příštích letech odvalu ve vytyčování svých dalších reálných — zatím ještě neformulovaných — cílů. K tomu ať mu pomáhá příslowečká „votavovská“ houževnatost a pevné zdraví.

Za jeho žáky a emeritní spolupracovníky

M. Vojtěchovský.

Primář B u r e š — sedmdesátiletý

18. března oslavil sedmdesátiny prim. MUDr. Oldřich Bureš. Do řad psychiatrů vstoupil v roce 1947 na psychiatrické klinice prof. Krákory v Hradci Králové, kde se stal sekundářem, asistentem a náčelníkem kliniky. Roku 1954 odešel do PL v Havlíčkově Brodě, kde pracoval ve funkci primáře 20 let. (Později, to už jako penzista, zde čas od času také pracoval.) V archívech po něm zůstávají tisíce chorobopisů i mnoho znaleckých posudků, zpracovaných vždy s pečlivou důsledností jemu vlastní. Nejenže jsou, ale i budou ještě po léta vzorným příkladem pro mladší generace.

Primář Bureš s přibývajícímí lety neztrácí nic z kouzla osobnosti, sportovní postavy a pevných zásad. V chování vždy pozorný a korektní. Na prvý pohled poněkud uzavřený, avšak v kruhu přátel roztomilý společník, poutavý vypravěč, občas i zpěvák songů našeho dávného mládí.

Přejeme Ti, Oldřichu, ještě dlouhá léta k potěše Tvých přátel a k dobru české psychiatrie.

S. Stuchlík

PhDr. Luděk K u b i č k a, CSc. — šedesátníkem

Narodil se v Praze 5. září 1924. Po skončení reálky se (v době války) učil zámečnickem v otcově živnosti. Díky tomu se dostal na studium se zpožděním. S dlouhým časovým odstupem na to pohlížíme kladně: byla tu výhoda větší zralosti.

Jubilant má za sebou 35 let práce: 14 z nich věnoval problematice školních dětí jako psycholog v Pedagogickém ústavu.

Od r. 1963 pracuje ve Výzkumném ústavu psychiatrickém. Zde se prvních 6 let věnoval neurózám. Od 69. věnuje své zaměření a úsilí téměř výhradně alkoholologii: jeho rozhodnutí pro tento úsek psychiatrie považuji za šťastné celkově. Výzkumné cesty ho zavedly na protialkoholní odd. PK v Apolináři, což bylo pro tuto instituci štěstím dvojnásobným.

Kubička jako pedopsycholog vyšel z praxe a věnoval se diagnostice, poradenství a psychoterapii. Už tehdy však začínal s činností vědeckovýzkumnou, jak to dokazuje příslušná bibliografie. V tomto jeho pedopsychologickém období imponuje nám rozsáhlá činnost osvětová v oblasti péče o duševní zdraví dětí a mladistvých. Svědčí o tom nejen desítky přednášek v Čs. rozhlase, ale i osvětové články a několik osvětových knižních publikací. „*Psychologie školního dítěte a jeho výchova v rodině*“ vyšla ve dvou vydáních, „*Rodina a duševní zdraví dítěte*“ byla vydána česky i slovensky.

Během let 1963—1970 se ve VÚPs vypracoval na samostatného vědeckého pracovníka. V současné době je vedoucím vědeckovýzkumného pracoviště sociální psychologie a duševních poruch a je řešitelem jedné z etap dílčího úkolu SPTR „*Prevence závislosti na alkoholu u zvláště ohrožených skupin obyvatelstva*“. Ve svém výzkumu se zaměřuje na otázky primární prevence abúzu alkoholu.

Za posledních 15 let publikoval zhruba stejný počet prací z okruhu problematiky alkoholologie. Tomuto svému zaměření věnoval důkladnou přípravu, a to jak studiem, tak i účastí na alkoholologických konferencích, i návštěvami a studijními pobyty po Evropě. Např. v roce 1970, když začínal s analýzou a hodnocením terapeutického systému v Apolináři, navštívil výzkumná alkoholická centra ve Švédsku, Norsku, Holandsku, NSR, Jugoslávii a Rakousku.

Ze své výzkumné práce je Kubička znám jako člověk svědomitý, znalý, osvědčený, spolehlivý. Při přípravě výzkumného projektu (i jednáních s tím spojených) je trpělivý a prozíravě opatrný. Pamatují si, že v létech, kdy probíhal projekt týkající se apolinářské instituce, nedocházelo v jeho průběhu k žádným komplikacím. Zde měl Kubička štěstí také na své nejbližší spolupracovníky, z nichž bych především jmenoval sociální pracovníci Pintovou.

V minulých letech jsem měl příležitost referovat opakovaně — o výsledcích Kubičkovy práce — také v zahraničí, a to v řadě zemí. Byl jsem svědkem zájmu, s jakým byly přijímány výsledky jeho výzkumu. Obzvláště se těšil pozornosti jeho prognostický index ústavně léčených alkoholiků, který má zřejmě všeobecnou mezinárodní platnost.

Jubilant nejraději přemýšlí, studuje i pracuje o samotě. Přestože tíhne spíše k uzavřenosti, velmi rád se zasměje. (Ve svém neprofesionálním čase se hodně věnuje rodinným příslušníkům. Na chalupě tráví nejen volný čas a dovolenou, ale jeho ruce dosvědčují, že chalupa od něj dostává vše, co jí patří. Dávno uplynuly doby, kdy byl jen majitelem auta. Už je také zkušeným motoristou.

Z vlastní zkušenosti vím, že dr. Kubička umí do výzkumné práce zasvětit i ty méně talentované. V tomto směru dokáže své pracovníky vést k výsledkům, které jsou potěšitelné, neboť jsou jasné a přesvědčivé.

Za jeho přátele a spolupracovníky, za obec alkoholickou, i za sebe, přeji jubilatovi, aby se mu dařilo i nadále nejen ve výzkumu, ale i jinak.

Jaroslav Skála